

отъ Цѣлина с. ж. новы: Цѣлина са цѣпи съ слѣдній начинъ. Кѣту ся наострижь лемешь и чирясло, орѣть изъ първо една длань плитко, само да изсѣкѣтъ корены. Пк. 51. Годеникъ-тъ ходи да вдига (съ лизгарь) вѣкомъ цѣлинѣ за бѣдѣще ново лозе. Ч. 73. По Америкѣ има цѣлины земи на хылады увраты. Л. Д. 73 р. 214.

Цѣло с. с. старая серебряная монета, (стоимостью менѣе франка). Цѣлко Цѣличко ум. Постари-отъ на четири скжршвите на савче винено крѣстообразна-та погача, коя имать на стреде вѣрзано цело (стара пара): стреда-та со цело-то сѣ пращатъ на мома-та. М. р. 518. Сякой ї даде по цѣло. А войвода-та жѣльница. Д. 25, 46—47. Отъ десна-та стѣрна на капа-та (зет-отъ) носить китка, пратена отъ девойка-та и обшиена со стари пари (цела). М. р. 515. А мома-та цѣлува рѣкѣ на дарены-тѣ, и тѣ ї пущать въ рѣкѣ-тѣ по една жѣльничка или цѣличко. Ч. 51. Екато турїть водѣ на пъня още за прѣво-то кашание на прѣвый-тъ день, турїть тогава въ котель-тѣ *три бѣлы сребрны пары или цѣлички*,—за да стане (лѣте-то) чисто като срѣброто. Ч. 49.

Цѣлунж ил. св. Цѣлувамъ Цѣлівамъ ил. дл. поцѣлую, цѣлую: Хайде, заведи мя послѣ тамъ гдѣ-то лѣжи той, та да прѣгрѣна и цѣлунж гроба му. Л. Д. 69 р. 154. Аз си присегнѫх, та јх цѣлунах. Д. 62, 8. Сега бѣхъ цѣлунъла онзи дьяволъ, който го е до туй докараль! (*Küssen mõcht' ich den Teufel, der ihn dazu verleitet hat!*). Э. Г. 72. Искочи млада невеста, редома рука целува, мене ми рука не цуна. Пс. 11—12 р. 175. Скуп ми яжте и пийте, Редом си рѣка цѣлуваите. Д. 30, 35—36. Тодорка им порти отвори Наред им рѣка цѣлува. Д. 25, 44—45. Трекъю-то лудо що мина, Той ме на соне целива, Со мене да сѣ кердосатъ. М. 291. Изгадите коски брато'и ми, Донесите ясь да 'и целивамъ. М. 180. Сѣ поклони на Султанъ Мурата, Му целива рѣка и колено. М. 143. Ке јх оста'итъ млада не'еста Емъ тельосана, емъ каносана, Емъ каносана, нецеливана. М. 66.

Цѣлъ Цѣла и Цѣлѣа пр. цѣлый. Цѣл(ни)ничакъ Цѣличакъ ум. цѣлехонъкій: Вило моме зеленъ вѣнецъ, Поль го вило полгодина, Цѣлъ го вило за година. М. 537. Майка му то попита за турата да ли му е занесена, и цѣла ли беше или чупено отъ нея? Ч. 247. (Ламия) никому ни дава да помине презъ бялъ Дунавъ; Люкой ду Дунавъ наблизи цалъ си гу поглища! Вв. 22. Кога дошло ред да делат невестата на две половини момчето нещасло да я сечат и се молило на человека той да я земе цела. Пс. 14, 318. Тѣрбoli се черибъ кѣлбѣ, та измори цело село. ib. 319. Лулчевія другаръ зе да са распорѣжда както ще, сѣ сестритѣ на дружината, и бѣше са вече цалъ прѣдалъ. Зк. 65. За цалъ народъ. Л. Д. 71 р. 220. Цѣлыа народъ. ib.